

KÖZGAZDASZ

TANULNI! TANULNI! TANULNI!

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

1956. május 9.

A budapesti ifjúság felvonulása

Az SZKP XX. kongresszusának tanulságai egyetemünkön

Egyetemünk tanácsa április 26-án ülést tartott, amelynek tárgya: az SZKP XX. kongresszusának tanulságai egyetemünk oktató-, nevelő- és tudományos munkájában.

Az ülésen Fogarasi Béla rektor elvtárs a többi között ezeket mondotta:

— A XX. kongresszus a társadalomtudományok művelőjéhez fordulva, különösen kiemelte a politikai gazdaságtannal szemben támasztott új követelményeket. Ezeket a követelményeket valóban maga az élet, a szocializmus és a kommunizmus építése veti fel. Ismeretes, hogy a politikai gazdaságtan művelésében is, és ezzel kapcsolatban oktatásában és terjesztésében is megnyilvánult a dogmatizmus, a személyi kultusz és a kettő összeszövődése. Ismeretes, hogy a politikai gazdaságtannak minden lényeges új tételét hosszú években át egy személy, Sztálin elvtárs dolgozta ki vagy deklarálta. Ismeretes, hogy ez különösen gátolta a politikai gazdaságtan alkotó szellemében folytatott kollektív kidolgozását. Most az a feladatunk, hogy ezeknek a közgazdasági tételeknek dogmatikus magyarázatát és kritika nélküli elfogadását helyett, alapos vizsgálat tárgyává tegyük azokat, abból a célból, hogy elismerjük és továbbra is felhasználjuk mindazt, ami azokban maradvány értékű, de ugyanakkor új tettekkel helyettesítsük azokat, amelyeket a tapasztalat nem igazolt.

— Ha szabad személyes álláspontomat leszögezmem, Sztálin nagy érdeméket tartom, hogy rámutatott a gazdasági törvények objektív jellegére, és arra, hogy a gazdasági törvények nemcsak a kapitalizmusra, hanem a szocializmusra vonatkozólag is objektív jelleggel bírnak. De nagymértékben vitathatónak tartom a szocializmus gazdasági törvényeire vonatkozó egyes konkrét tetteit. Vitatható és megvitatható — és mindez egyetemi munka szempontjából is rendkívül aktuális probléma —, hogy szükséges és lehetséges-e egy-egy társadalmi alakulat törvényszerűségeit egyetlen egy alap-törvényben összefoglalni, illetve a többi törvényet ebből az egy alap-törvényből deduktíve levezetni.

— Ezeket és a többi kérdéseket is alapos, mélyreható vizsgálat tárgyává kell tennünk. Azt hiszem, hogy ennek a vizsgálatnak még csak a kezdetén vagyunk. Ami a magyar gazdasági élet tanulmányozását illeti, a legfőbb probléma ma az, hogy a

gazdasági valóságot materialisztikusan, vagy ha tetszik, realiztikusan, tehát a tényeknek megfelelően tükrözzük vissza, a visszatükrözés lenini filozófiáj értelmében. S ennek a valóság sokoldalú tanulmányozásán kell alapulnia. Nagyon jól felhasználhatjuk továbbra is a voluntarizmusnak és a szubjektívizmusnak azt a kritikáját, amelyet Sztálin adott, azonban a harcot nem rendkívül általános és a konkrét tartalomtól megfosztott objektív törvényekre való hivatkozással tudjuk eredményesen folytatni, hanem csakis a konkrét gazdasági tények és összefüggések sokoldalú, dialektikus elemzésének alapján. Bár nem feladatunk most a közgazdaságtudományi kutatás értékelését nyújtani, de a tudomány az oktatás alapja, ennélfogva meg kell állapítanunk, hogy a közgazdaságtudományunk rendkívül nehézkes, igen lassú és nehézségeken keresztül folyó alakulása hazánkban sok nehézséget okozott, és okoz még mindig egyetemi munkánkban is. Remélem, hogy a XX. kongresszus felszabadító és lelkesítő hatása alatt, a közgazdaságtudomány aktívizálódása és a társadalomtudományoknak általában alkotó szellemre való áttérése nagymértékben le fogja küzdeni ezeket az akadályokat.

— Miután sokáig az elmélet lebecsülése volt a közgazdaságtudomány fejlődésének akadálya, az elmélet jelentőségének elvi elismerése után, megindult a dogmatizálás. Ahelyett, hogy megfelelő széleskörű vizsgálat alapján a valóság elemzése indult volna meg, az alaptörvénybe begyömészült tényeket, amelyek abba beleillettek és kikapcsolták azokat, amelyek nem illettek bele.

— A legutolsó időkig rosszul álltunk a kritika és önkritika tekintetében is, mind a közgazdaságtudomány, mind a közgazdaságtudomány propagandája terén. Természetesen a dogmatizmus azoknak a munkáiban nyilvánkozott meg, akik dolgoznak. Aligha felel meg ennélfogva a kongresszus szellemének, ha a XX. kongresszus előtt elkészült tudományos dolgozatokat néhány héttel a kongresszus után, fölényeskedő módon a dogmatizmus bűnében elmarasztalják

olyan elvtársak, akik legalábbis ugyanolyan dogmatikusan és kritikátlanul viszonyultak Sztálin elvtárs közgazdasági tételeihez, mint az inkriminált disszertáns. Közgazdaszaink nagy többsége azonban nem ilyen módon értelmezi a XX. kongresszus szellemét, nem aprópénzre felváltva akarja azt értékesíteni, hanem megfelelő módon. Meg vagyok győződve arról, hogy közgazdasági kutatóink és oktatóink nagy többsége, akik már eddig is bizonyosságot tettek arról, hogy képesek tudományos munkára, most önállóbban, szabadabban és bátrabban fogják tudományos munkájukat, és az azon alapuló oktató munkát végezni. Az önállóság igen fontos probléma, amelynek két oldala van. Nagyobb önállóságra van szükség egyrészt, de semmiképpen sem szabad ezt úgy értelmeznünk — és ez az egyetemi oktató- és nevelőmunkában még fontosabb, mint a tudományos publikációkban —, hogy az önállóság nevében kiforratlan, esetleg érdekes, esetleg megvitásra érdemes tételekkel árasztjuk el a fiatal, tapasztalatlan egyetemi hallgatóinkat.

— Ami a politikai gazdaságtant illeti — és ez ismét egyetemi szempontból igen fontos — az elmélet és a gyakorlat sokszor követelt, és a XX. kongresszus által oly nyomtatékosan aláhúzott kapcsolata, csak úgy valósul meg, ha egyrészt a politikai gazdaságtan a gyakorlatból, az életből merít, a tapasztalatra támaszkodik és nem spekulatív, másrészt azonban a gazdaságpolitika a politikai gazdaságtan tudományos elméletére támaszkodik. Ehelyett nálunk gyakran olyan természetellenes helyzet alakult ki, hogy számosan a politikai gazdaságtan feladatát a napi gazdaságpolitikai magyarázatokban látták. Ez a politikai gazdaságtan funkciójának leszűkítését jelenti. Világos, hogy a XX. kongresszus szellemében meg kell változtatni ezeket a politikai gazdaságtan és a gazdaságpolitika viszonya tekintetében fennálló félreértéseket. Világos az is, hogy ehhez közgazdaszaink nagyobb bátorsága és önállósága szükséges.

Ezek után Fogarasi Béla rektor elvtárs, áttért a XX. kongresszusnak az egyetemmel kapcsolatos tanulságaira, és a következőket mondotta:

— Annak megfelelően, hogy a XX.

kongresszus megállapítása szerint a jelen időszakban a marxizmus gazdasági tanítása áll előtérben, meg kell erősíteni az egyetlen magyar közgazdaságtudományi egyetemen folyó felsőfokú közgazdasági szakképzést. Ebből a célból az egyetem feladata saját hatáskörében és jelenlegi lehetőségeinek maximális kihasználásával a magyar viszonyoknak megfelelően alkalmazni a XX. kongresszus határozatait, különösen a nemzetközi helyzetre, a közgazdaságtanra és az ideológiai munkára vonatkozó megállapításait. Ezt az egyetem saját hatáskörében oldja meg. Ugyanakkor célszerű lesz, ha az egyetemi tanács az illetékes párt- és kormányzati szervek figyelmét felhívja arra, hogy a közgazdasági képzés megbecsülése és támogatása nem áll arányban annak népgazdasági jelentőségével, és hogy ezen a XX. kongresszus szellemében változtatni kell.

— Az egyetem valamennyi tanszékén folytatott oktató munka szempontjából központi jelentőségű a társadalmi tudományokban, a közgazdaságtudományban, a marxizmus-leninizmus oktatásában és propagandájában elterjedt dogmatizmus felszámolása. Ez a dogmatizmus, amely megnyilvánult a tudományos munkában, a propagandában, a publikációkban, természetesen kihatott az oktatás anyagára és módszerére is. Feladatunk a dogmatizmus megnyilvánulásait nem kapkodva, nem egy-néhány nap alatt, hanem mélyrehatóan, alaposan folyamatos munkánkban megvizsgálni és kiküszöbölni. A dogmatizmus elleni harc, ha helyes módszereket alkalmazunk, a marxista közgazdaságtani elmélet, és általában a marxista-leninista elmélet meggyőző erejének hatalmas arányú fokozását fogja előmozdítani. Fő felelősségünk a meggyőző, a meggyőző érvelés, nézetünk meggyőzősége való terjesztése, a burzsoá nézetek és elméletek, pártellenes és antimarxista elhajlások és állítások meggyőző cáfolata legyen.

Egyetemünkön tekintetbe kell venni, hogy a XX. kongresszus a személyi kultusznak sokakra villámcsapászerűen ható bírálata, a Sztálin-kérdés feltárása a hallgatók fejletlen eleméinél bizonytalanságot válthat ki magánál a marxizmus-leninizmus elméletének helyességét illetően. Ezért a dogmatizmus elleni harc mel-

lett, állandóan a szkepticizmus, a nihilizmus, a relativizmus ellen is küzdenünk kell, ha azokat nem is ezekben a tudományos kifejezésekben és formulázásokban, hanem sokkal primitívebb és durvább fogalmazásokban, és nem is a tanteremben, hanem a folyosókon jelentkezők. Hallgatóink, és ha szükséges, fiatal oktatóinkat is állandóan figyelmeztetnünk kell arra, hogy a marxizmus-leninizmus nem lezárt dogmák rendszere, hanem állandóan fejlődő tanítás, és hogy egyes, még olyan kiváló marxisták tévedései sem csökkentik a marxizmus elméletének alapvető igazságát. Az új jelenségek magyarázatában több vitatható tétel merülhet fel, és ez nem valami rendellenesség — ezt meg kell értetni az oktatásban. Így van ez még a természettudományban is, amely többszáz éves fejlődés alapján, sokkal fejlettebb, mint a társadalomtudomány. Mégis, ma nagy viták folynak a természettudományok leg-alapvetőbb kérdései felett. Miért ne legyen ez ugyanígy a közgazdaságtanban vagy a filozófiában?

— Nagy figyelmet kell fordítanunk az oktatásban az osztályharc kérdésének, amely tudvaleg a pártéletünkben is most nagyon élesen merült fel. Itt az a feladat, hogy megtaláljuk a helyes, dialektikus, tehát mindenoldalú és az ellentéteket magában foglaló magyarázatát az osztályharc alakulásának a szocializmus, illetve a szocializmus építésének viszonyai között. Feltétlenül szükségesnek tartom, hogy bíráljuk azokat a hibákat, amelyeket az osztályharc kérdésében Sztálin hibájának egyenes utánzás, és másolásaként, nálunk elkövettek. Ugyanakkor óvakodni kell bizonyos túlzásoktól. A magam részéről nem értek egyet azzal a nézetrel, hogy kulákokból álló termelőszövetkezeteket lehetne alakítani.

— Az oktatás akkor meggyőző, ha minden kérdésre választ adunk. Ne legyen olyan kérdés az egyetemen, amely válasz nélkül marad. A bizalom légkörét teremtsük meg. A hallgatók bizalommal forduljanak az egyetem tanszékeihez, a tanszemélyzet felé és érezzék, hogy választ kapnak azokra a kérdésekre, amelyek nyugtalanítják őket.

A felszólalásokat a következő lap-számunkban tesszük közzé.

Jó munkát elvtársak

Május 3-án 12 óra után néhány perccel fordult meg egyetemünk előtt a budapesti-mohácsi személyhajó. Fedélzetéről vidám, jókedvű társaságok tegezték felénk. Közgazdaszok voltak. Egyetemünket képviselik Mohácson, a DISZ Központi Vezetősége által védnökséget vállalt két falu felépítésénél.

Az utazás óta már eltelt néhány nap. Levelet kaptunk tőlük, amelyben beszámolnak az utazásról, érkezésről stb. A „Kilián György” DISZ-táborban, sátrakban elhelyezett ágyakban pihenik ki a napi munka fáradalmait. A Veszprémi Vegyipari Egyetem az Egri Pedagógiai Főiskola, és a Budapesti Orvostudományi Egyetem hallgatóinak egy részével dolgoznak együtt, az

anyagot készítik elő a tégla-égetőnél. Naponta négyszer részesülnek bő ellátásban. Mint írják — az ott kapott munkaruhában, utazás közben vidáman, lelkesen dolgoznak.

Az általános közgazdasági kar 21, az ipari kar 10, és a

kereskedelmi kar 9 jó, és kitűnő rendű hallgatójára büszkék vagyunk és reméljük Mohácson is olyan jól megállják helyüket, mint az egyetem padjaiban.

Eredményes, jó munkát elvtársak!

Elutazott népi együttesünk

Május 3-án reggel 9 órakor gördült ki a Keleti pályaudvar üvegcsarnokából egyetemünk 145 tagú kultúrgárdájával a prágai gyors. Menetrendszerint 13 óras utazás után este 10 órakor érkeztek a csehszlovák fővárosba. A csoport vezetői Csanádi György, Magaziner Tamás és Benedeczki János elvtársak.

10 napos kinttartózkodásuk ideje alatt kétszer lépnak fel a prágai Fucik parkban, Pozsonyban és a tervek szerint Karlovy-Vary-ban. Az ének- és zenekar műsoráról — főleg Bartók- és Kodály-feldolgozások — a prágai Rádió hangfelvételeket készít.

Az együttes műsorán szerepel a „Székely Ferkó” című népi táncjáték — koreográfia: Szász Béla, szöveg: Barabás Dénes — ösbemutatója, az itthon már többször nagy sikerrel előadott „Hortobágyi pásztorképek” és egyéb számok.

A műsort televíziós adásban is láthatják majd Prága lakói.

Együttesünk 13-án este érkezik vissza.

Szereplésükhöz sok sikert kívánunk.

Művészegyüttes

Prágából üzenik...

Prágába szerencsén megérkezett kultúregyüttesünk. Az állomáson meleg szeretettel fogadtak bennünket. Mindenki nagyon jól érzi magát, kitűnő az idő, szombaton lépett fel először együttesünk a prágai pártfőiskolán. A műsorunk nagy sikerrel zárult.

Szeretettel üdvözljük egyetemünk minden tanárát, hallgatóját és dolgozóját:

ÜDVÖZLET!

Forró üdvözlőnköt küldjük a mohácsi Kilián-táborból. Munkakérdésünk s hangulatunk kitűnő. Ellátásunk elsőrendű. Lelkes munkával törekszünk arra, hogy egyetemünk méltó képviselői lehessünk Mohács-sziget újjáépítésénél.

40 hallgató

ÚJ FILMEKET

mutatnak be filmszínházaink. Május 3-tól nagy tetszést aratott az idegen utas című szovjet film.

Május 17-től mutatják be az érdekesnek ígérkező Dollárpapa című új magyar filmet.

Érdekes és értékes

konferencia zajlott le a gazdaságosság problematikájáról május 4-én, pénteken, egyetemünk rendezésében a III. előadóban. A bevezető előadást Péter György, a Központi Statisztikai Hivatal elnöke, egyetemünk tanára tartotta, majd Friss István, a Közgazdaságtudományi Intézet elnöke vezetésével vita következett. Jelen voltak többek között Nagy Józsefné könnyűipari miniszter, miniszterhelyettesek, a pártközpont gazdasági osztályának munkatársai, a Közgazdaságtudományi Intézet vezetői és több munkatársa, minisztériumi osztályvezetők, vállalatok igazgatói és dolgozói; eljöttek többen az egyetem volt hallgatói közül és ott voltak szép számmal az egyetem tanárai is.

A vita nemcsak szakmailag volt érdekes; tudományos életünk, így közgazdaságtudományunk nemrég kezdődött erjedésének jellegzetes megnyilvánulása volt más szempontból is: a vélemények kötetlen ösz-szeccsapása, a törekvés az elvek és elgondolások tisztázására — ez volt a legjellemzőbb a konferenciára. — Ki kell alakítani a mi szocialista építésünk fő kérdéseiben a helyes elveket és a célravezető

gyakorlatot — ez a feladat adta meg a vita létjogosultságát, aktualitását és szükségességét.

Délután kettőtől nyolcig folyt az álláspontok harca — s a vita nem ért véget...

Nem kis érdem lenne egyetemünknek, ha a döntés egy másik, ehhez hasonlóan általa rendezett ülésen születne meg — mint ahogy érdem az is, hogy ezt a vitát megrendezték; a közgazdaságtudományok fejlesztése azonban nemcsak érdeme, de kötelessége is egyetemünknek s ezért vezetősége azt tervezi, a jövőben negyedévenként-félévenként rendszeresen rendez ilyen jellegű vitáuléseket.

Szerkesztőségünkbe a Nemzetközi Diákszövetség egy kiadványa érkezett, mely olyan külföldi egyetemi hallgatók címeit tartalmazza, akik levelezni akarnak más országok egyetemistáival. Kérjük azokat a hallgatókat, akik szeretnék felvenni a kapcsolatot külföldi fiatalokkal — angol, német, francia, vagy orosz nyelven — keressék fel szerkesztőségünket.

Indexek és átlagek birodalmában

Félreértés ne essék, itt nem akármilyen átlagokról és nem is azokról a fekete indexekről van szó, amelyekbe féltveként a vizsgák eredményeit írják. Ezúttal a sokat emlegetett és nagyjelentőségű statisztikai átlagokra és indexekre utal írás-sorozatunk címe.

Közös erővel...

Talán egyesek hitetlenül ráncolják össze homlokukat, ha azt írom, hogy a statisztikai tudománnyal foglalkozni nagyon érdekes dolog. Ezt én is csak mostantól kezdve tudom (helyesebben sejttem), miután kicsit kötetlenebb formában beszélgettem a tanszék dolgozóival.

Élénk kapcsolatot tartanak fenn más tanszékkel és az egyetem hallgatóival is. Szabad idejében a tanszék „NB I” csapata labdarúgó-mérkőzésre hívja ki a statisztika-szakos hallgatókat. Ezenkívül klubesteket és sakkpartikat is rendeznek.

Hadd mondjam még el, hogy a statisztika tanszék dolgozóit, nemcsak szerény megfigyelői a népmozgalmi jelenségeknek, hanem aktív részvevői is. Nemrég volt Köves elvtárs esküvője. Némethné elvtársnőnek a napokban született kislánya.

A hallgatók nevében ezúton küldjük nekik jókívánságunkat.

Jó statisztikus lesz

Mindig volt és jelenleg is van megfelelő gárda azokból a hallgatókból, akik kedvetlennel foglalkoznak a statisztikával. Ezek közé tartozik Bajnóczy József III. éves statisztika szakos hallgató is, aki az elmúlt félévben is jelesre vizsgázott.

TARKA-BARKA

A vizsgákon a tanárok igyekeznek feloldani a hallgatók feszült hangulatát, elbeszélgetnek velük magánéletükről. Így volt az egyik levelező csoport vizsgáján is.

„Hol dolgozik?” — kérdi a fiatal tanársegéd az előtte ülő, kissé öszülő férfitől.

„A Belkereskedelmi Minisztériumban.”

„Na, akkor bizonyára hasznát veszi statisztikai tanulmányának?” — nyugtatja meg jóindulattal az elvtársat.

„Valószínű, hiszen miniszterhelyettes vagyok” — hangzik a szerény válasz.

Április elsőjén a következő tréfaszövegű kérdéssel lepte meg a tanársegéd a pénzügy-szakos szemináriumot.

„Egy település lakóinak 50 százaléka béna, a bennük 20 százaléka vak, a vakoknál; hány százaléka süket? Próbálják megoldani.”

Vizsgadolgozatra készülődött a statisztika szakos.

„A mérkőzés időtartama 90 perc, féldió és kapucsera nélkül!” — jelentette be a felügyelő tanár.

— Fe — Szi — Tó

ÉRDEKES VÉLEMÉNY

Kissé elfogódottan lépek be a Statisztikai Tanszék aiján. Zavarom azonban csakhamar eloszlik Ollé Lajos tanszékvezető helyettes elvtárs barátságos hangjára s máris a statisztikai oktatás, a tanszéki munka bonyolult kérdéseiről beszélgetünk.

„A tanszék — kezdte Ollé elvtárs — sokrétű feladatot lát el. Nemcsak általános statisztikai oktatás van, hanem számos specializált tantárgyból is tart előadást.

A statisztikai képzés első állomása az általános statisztika módszertani kérdéseinek megismertetése és elsajátítása. Ezután következnek a különböző ágazatoknak megfelelő statisztikai oktatás, amelyre a gazdasági élet legkülönbözőbb területein dolgozó közgazdászok is feltétlenül szüksége van.”

Néhány perc múlva megkértem Ollé elvtársat, beszéljen magáról is.

„Öszintén szólva sohasem akartam oktató lenni. Nem is így indultam. 1949-ben — amikor végeztem az Eötvös Loránd Tudományegyetem természettudományi karán — a Központi Statisztikai Hivatalhoz kerültem. Négy évig voltam ott, ahonnan aztán az egyetem statisztikai tanszékéhez helyeztek. Annak ellenére, hogy úgy kerül-

tem az oktatói munkába, mint „Pilátus a Credba”, megszerettem ezt a munkakört. Szép feladat a nevelés, csak az a baj, hogy nem mindig látszik konkrétan a munka eredménye.”

— Miben látja Ollé elvtárs a hallgatók statisztikától való idegenkedésének okát?

— Ez szorosan összefügg a statisztika tárgyával és az elsajátítás módjával — feleli Ollé elvtárs.

— A statisztikához bizonyos matematikai tudás, számokon keresztül való gondolkodási készség kell. S itt némi gyakorlatlanság, tájékozatlanság mutatkozik. Előfordul, hogy baj van az alapműveletekkel! Ezek kiküszöböléséhez sok gyakorlásra van szükség és ezt hallgatóink egyreze elhanyagolja. Ebből adódik aztán a viszonylag nagy bukási arányszám is.

A kíváló statisztikai metódusok

Reprezentatív megfigyelés

Indexmérés

Számbavétel

Standardizált átlag

Népesség hiánya: Népesség hiányának nevezük azt a jelenséget, amikor a statisztika és könyvviteli-előadások hallgatóságában az elvándorlások következtében az előadók által is megfigyelhető fogyatkozás áll be.

Jelenlevő népesség kiszámítása: Az a statisztikai számítás mód, mellyel az előadásban részt vevő hallgatók nagyságát vizsgáljuk. Képlete: Jelenlevő né-

ség = össznépeség — állandóan távollevők — ideiglenesen távollevők — léleken távollevők.

Viszonyszám: Az a szám, amely a vizsgázó és vizsgáztató viszonyát jellemzi. Alakulása döntő módon befolyásolja a változó állományú indexet.

Népszámlálás: Lásd katalógus címszó alatt.

VÁLASZ:

„Bárhoz jársz, beszélnek róla” című írásra

Az étterem dolgozói ebédelnek, közben Kirchner elvtársnő — telepünk vezetője — lehangolva, kedvetlenül ül (nem is ebédel), a Közgazdászot idegesen szorongatja keze között. Megébdeltünk: elhangzott egy szó: röpgyűlés... jönnek a konyha többi dolgozói is. Felolvassák H. Gy. cikkét, amit mindannyian végighallgattunk.

Mi, az étterem dolgozói, tiltakozunk az elhangzott, valótlan idézetek ellen.

ELSŐ IDEZET: „egy előző korszak ebédje által stb. (vajon ez a korszak 100 évvel ezelőtt volt). Ritka, hogy ilyen eset éttermünkben ma előfordulna. Nem is tagadjuk, néhány évvel ezelőtt megtörtént, mert 1600-tól, 2000 előfizetőnk volt és 14 órák ebből körülbelül ezren, egymás hegyén hátán, csaknem egymás nyakát-lábát törve rohanta meg az 500 személyt befogadó éttermünket. Mindez azért történt, mert egyetemünk vezetője — teremhiány miatt — az órarendet módosítani nem tudta.

A MÁSODIK IDEZET: az asztalterítők is találhatók olykor olyan foltok stb... Sajnos bizony vannak, amit nem is tagadunk. De vajon honnan kerülnek ezek oda? Onnan, hogy többen a zsíros csontot az abroszra dobják, ahelyett, hogy villájuk segítségével tányér szélére helyeznék az étkezési szabályok szerint. Étkezés után az evőeszközöket a tányérra és ne az abroszra tegyük, így kevesebb pecsétgyöm lesz. Az elvtársnő pedig rúzsos szájukat zsebkenőjükbe s ne az abroszba törölgék. Vízet pedig, amikor öntik, úgy töltsék, hogy minden csepp a pohárba, s ne a terített asztalra folyjon.

A HARMADIK IDEZET: kanalak, villák, zsírosok stb. De miért? Azért mert, boylerünk kicsiny, a kapacitást nem bírja. Főzőüstjeinkben pedig idejében forró vízzel gondoskodni nem tudunk a benne levő ételek miatt. Ezt a napokban az AEM. és Eü. M. küldöttel megállapították jegyzőkönyvileg is. Alumíniumot csakis lobogó forró vízzel lehet zsírtalanítani, de a párás levegőjű pincehelyiségben még így sem lehet teljesen megol-

dani. Tisztaság tekintetében a Bacilus Vizsgáló Intézet megállapítása szerint konyhánk első helyen áll.

H. GY. ELVTÁRS SZERINT sok edény repedt, csorba. De miért? Mert a pohár üveg és nem vas, ezért sokszor a hallgatók gyors munkája közben is lecsorbul. Így van ez a tányérokka is.

ÖTÖDIK IDEZET: nem mindenki ebédel, egyforma gyorsan stb. Ha étkeznek, akkor a legnagyobb nyugalommal étkezzenek, de az étkezni kívánó hallgatóink érdekében felesleges időhúzással ne hátráltassák dolgozóinkat.

S VÉGÜL AZ UTOLSÓ IDEZET: „széna vagy szalma” — ez van a levesben, a káposztában” stb. Valóban előfordult, hogy „falevel” is talált egy elvtársnő az ételben. Ennek az a története, hogy a bablevésben és a káposztafélékben a konyhatechnika izesítő fűszereket használ, mint például a babérlevél, melyet falevelnek, letörött, megfőtt szárát esetleg széna- vagy szalmaszálak nézheték. Valószínű, hogy a cikkíró elvtárs is az említett elvtársnővel egy asztalnál étkezett és közösen fedezték fel a Kolombusz-tojást, babérlevél helyett, falevél formájában.

Az éttermi dolgozók, de főleg az anyagilag is felelős vezetők nevében felkérem az elvtársat, hogy a Közgazdászban írjon a kenyérszeletekről, melyek zsebekbe, aktatáskákba tűnnek el az asztalokról. Nyomozza ki és írjon róla, ho-

vá tűnnek el a kések, havonta átlagosan 100 darab, és miért éppen csak a kések? Írjon a Közgazdász az étkezési- és illemszabályokról. Írja meg hibáinkat, amelynek kijavításával éttermünk munkáját eredményesebbé tudjuk tenni.

Kérjük H. Gy. elvtársat, hogy keressen fel bennünket és a többség bírálatát közölje velünk, hibáink megszüntetésére jóindulatú segítséget mindig szívesen fogadunk. —

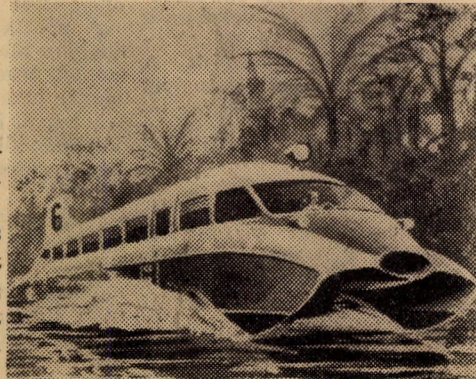
42 dolgozó nevében: SZALAI IMRE felszolgáló, étterem brigádfőnöke

Szigorú megrovásban részesítette az Általános Kar Fegyelmi Bizottsága Csonka József III/sg szakos hallgatót, tőke- és tervszámolójának elmulasztásáért és Tamás Kálmán III/pénzügy szakos hallgatót 31 óra igazolatlan mulasztásáért. Utóbbi büntetését egy havi ösztöndíjának 50 Ft csökkentésével súlyosították.

Az ipar I/1-es szemináriumára április 28-án munkaértekezletet tartott. A hallgatókon kívül a matematika, politikai gazdaságtan, marxizmus tanszék képviselői is jelen voltak. A munkaértekezleten Horváth Erzsébet, a csoport DISZ-titkára értékelte a szeminárium DISZ- és tanulmányi munkáját.

Az értekezlet határozatot hozott a tanulmányi és DISZ-munka megjavításáról, valamint a betegség és a csehlovákiai szereplés folytán a tanulással elmaradó halgatók vizsgára való felkészítéséről.

Szárazon és vizen...

A jövő közlekedési eszköze a kételtű autóbusz, amely szárazon és vizen egyaránt fog közlekedni, s kb 60 személy befogadására alkalmas.

KÖZGAZDÁSZ levelezőlapjaiból

Meg egy válasz a „Jóbarátnak”

A Közgazdász „Jóbarát” néven író munkatársa a lap március 28-i számában bírálta Tillinger elvtársat, egyetemünk I. éves hallgatóját. Még e tények felületes ismerete alapján is az volt a benyomásom, hogy ez a bírálat nem eléggé megalapozott. Ilyen helyzetben nézetem szerint két megoldás lehetséges: a bírálat szerzője vagy fenntartja eredeti álláspontját és azt újabb tényekkel bizonyítja, vagy pedig beismeri, hogy nem járt el kellő körültekintéssel. Jóbarát azonban egyiket sem valósította meg következetesen. Ezért gondolom, hogy ezt megegyszer szövé kell tenni.

A szerző válaszában megmondja, hogy nem beszél az egész csoporttal — amit egyébként nem is lehet elvárni tőle — de többiben, „szót váltott” egyik-másik elvtárral. Fel kell tételni, hogy Tillinger elvtárs magatartásáról esett szó. Vajon a csoport legfejlettebb, legöntudatosabb tagjaival beszél a szerző és ha igen az ő véleményüket tükröztette-e a bíráló cikket? Tegyük fel, hogy így volt. Akkor viszont, hogyan lehetséges, hogy ugyan-ezek az elvtársak írták alá azt a választ, amely lényegét tekintve visszautasítja a bírálatot?

Következőkben a Jóbarát hangsúlyozza, hogy nem járt el felületesen, bírálatával segíteni kívánt Tillinger elvtársnak. Ez nem meggyőző. A jószándékot ugyan nem vonom kétségbe, de itt nem is ez a probléma. A lényeg az, hogy helytálló-e a bírálat, vagy nem. E tekintetben pedig válasz és viszontválasz után sem lát világosan az olvasó: éppen ezt kellett volna tisztázni.

Nem országos jelentőségű ügyről, de még egyetemi méretben sem ú. n. nagy ügyről van szó: „mindössze” az történt, hogy egy lelkes, néhány fogvatékoságtól eltekintve is jól dolgozó fiatal elvtársat kissé fejbekölnöztünk. Mikor tanuljuk már végre meg, hogy az élet kisebb ügyeiben is több lelkiismeretességre és emberiségre van szükség?

Porzolt József

HIBÁZTAM-E?

Sajnálatos ami történt: magam és társaim nevében jóindulatúan megkritizáltam az általános kar DISZ-titkárát. Felhívtam figyelmét néhány könnyen javítható hibájára; és erre mi történt?

A szeminárium válaszolt helyette és erősen megbírált, egy sajtóhibát a kérdéses cikkben. Ugyszólván csak arról volt szó. Tillinger elvtárs általam vélt és a válasz írója által elismert hibát valójában senki meg nem védte, senki meg nem cáfolta. „Elismerjük, hogy vannak hibái...” olvastuk a válaszban, persze helyett azt is olvashattuk volna, hogy Tillinger elvtársnak van orra, füle, szeme, szája. Nem azt írtam, hogy Tillinger elvtársnak „vannak hibái”, hanem azt, hogy ezek az ezek a hibái vannak. „Ezekről” a válaszban szó sem esett.

Dehát, ahány ház, annyi szokás! Tudomást vettem róla, helyesbítték az amúgy is értelmetlen sajtóhibát és a válaszhoz méltó általánosításban kejelettem, hogy ha hibák vannak valahol, akkor ezek kijavítása után csakis jobb munka várható.

EZEKUTÁN EGY HÓNAPI CSEND

S akkor érkezett egy új válasz. Porzolt elvtárs leveleiben ezt olvashatjuk: Itt egy jól dolgozó elvtársat kólintottak fejbe.

Elismerem Porzolt elvtárs véleményének jogosultságát, azonban — és itt most már komolyra kell, hogy forduljon a hangnem — másként néz ki Tillinger elvtárs fehléről, mint közülünk. Ez éppen a hiba, Tillinger elvtárs összes többi hibájának gyökere.

MIT KRITIZÁLTAM TULAJDONKÉPPEN?

Tillinger elvtárs nevé meg sem említve (az ő nevé csak szemináriumának tagjaitól olvashattuk először) felhívtam figyelmét a következőkre:

A DISZ-titkár nem hivatalnok, aki hivatalos jogait gyakorolja, hanem az ifjúság bizalmából választott vezető. Minden olyan cselekedete, amely alkalmas ennek a bizalomnak megrendítésére, egyúttal akadályozza nevelőmunkáját is. Ha a DISZ-titkár elkülöníti magát a többiektől, vagy — akár akarva, akár nem — nem mutat mindenben jó példát, akkor ez a bizalom csökken.

„A DISZ-tag kötelessége, hogy fejlessze a bírálatot — önbírálatot — személyekre való tekintet nélkül tárja fel a munka fogyatékosait, és segítsen azok kijavításában.”

A bírálat célja tehát egészen világos. Véleményem szerint Tillinger elvtárs hajlamos ezekre a hibákra. Nekem pedig, mint DISZ-tagnak kötelességem, hogy felhívjam erre a figyelmét, és segítek neki hibái kijavításában.

Nem rosszindulatú tehát a kritika, még akkor sem, ha játékos, vagy éles hangnemben lett megírva. Azt szeretném, ha Tillinger elvtársból jó vezető lenne — később is. Ehhez akarom hozzásegíteni. Semmi egyebet. — Közös érdekről van szó.

Súlyos jellembeli hibák Tillinger elvtárs hibái? Nem azok! Fiatalos, tapasztalatlanságból erednek — legalábbis én így látom. Ezért írtam az első bíráló cikket. Javíthatatlanok ezek a hibák? Éppen nem. Nem lehet ezeket megszüntetni? Sőt! Csak most lehet igazán, ezt azonban csak Tillinger elvtárs teheti meg.

Jóbarát

10 nap vendégeink között

Hogy élnek otthon

Tapasztalatom szerint a külföldiekkel való beszélgetések során előbb-utóbb mindig felvetődik a kérdés: „Hogy éltek? Milyenek az árak, a megélhetési viszonyok nálatok? Mi olcsóbb nálunk és mi drágább?” Ezeket a kérdéseket szeretném itt összegezni távirati stílusban, hogy azok is tudjanak róla, akik nem beszéltek a cseh együttes tagjaival.

Először pár szót az egyetemisták életéről. Ösztöndíjat kevesebben kapnak, mint nálunk, kb. a hallgatók 60 százaléka és ezek maximális összege is alacsonyabb. Az ösztöndíj náluk is két részből áll, akinek családja 1000 koronán felül keres (1 korona egyenlő 1,60 forinttal), az nem kap ösztöndíjat. A menza díja kb. ugyanolyan, mint nálunk, de az ételek kevésbé változatosak és jók.

Az élelmiszerek ára általában magasabb, mint Magyarországon, ezért vittek sokan ajándékba téliszalámit és bort. Iparcikkeik viszont olcsóbbak és jobbak, kivéve talán a kötöttárakat, amelyekből szintén sokat vittek haza (birkagyapjú, pulóverek). Ruhaanyagjaik finomabbak, cipőik olcsóbbak a magyarokénál. Egy férfiszandál 50-60 korona, nyersgumitalpú cipőket pedig 150

—160 koronáért lehet kapni.

Ruházatuk kevésbé divatos, mint a miénk, viszont célszerűbb és finomabb. Szükségeit inkább funkcionálisabból szerzik be, ezért igen meglepően látták a Belvárosban a sok maszek üzletét.

Cigarettaik drágábbak, mint a miénk, egy 15 darabot tartalmazó doboz átlagosan 2 koronába kerül, de kevesebbet is dohányoznak.

A tartós fogyasztási cikkek közül a televízió-vevőkészülékek ára 2000 korona, egy legolcsóbb autó pedig 20 000 koronába kerül. Autótartásra bárki kaphat engedélyt. Az órák náluk drágábbak, a fényképezőgépek viszont olcsóbbak. Lakást Prágá-

ban épp oly nehéz kapni, mint Pesten. Lakbéréik általában magasabbak, mint a miénk, de ebben már sokszor a központi fűtés díja is benne van.

Munkásaik általában kb. meg egyeznek a mieinkével. Végzett egyetemisták az első éveken 900—1000 koronát keresnek.

A prágai villamosok ritkábban közlekednek és lassúbbak, de kevésbé zsúfoltak, mint a pestiek. Általában úgy találták, hogy Budapesten az emberek jobban rohannak, mint Prágában.

Végül, de nem utolsósorban, a magyar lányok inkább tűzrój patantak, mint a csehek. De ez már az én megállapításom!

A repülő táncos

Képünk a táncgyűlés legjobb szólótáncosát ábrázolja, aki kitűnő táncával és kifejező arcjátékával igen sok sikert aratott.

Eltávoztak vendégeink, a Csehszlovák Köztársaság állami díjával kitüntetett Prágai Főiskolai Művészgyűlés tagjai. Reméljük, jól érezték magukat nálunk. Programjuk változatos volt, jártak Aquincumban, Sztálinvárosban, a Balatonnál, Budapest legszebb helyein: a Várban, a Parlamentben, a Szabadsághegyen, előadásokat tartottak Sztálinvárosban, Egyetemünkön, a Sztálin Akadémián, Csepelen és a Központi Tiszti Házban, így többé-kevésbé megismerték hazánkat. Megismertek — azt mondják — megszerettek bennünket és mi is szívünkbe zártuk őket.

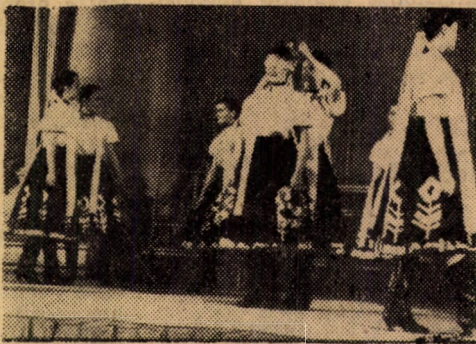
Az alábbi cikkekben szívfoltokat kívánunk adni a velük eltöltött tíz nap emlékéből.

MAGAS HEGYEK ÜZENETE

A 10 nap után, műsoraik végignézése után elmondhatjuk, hogy gazdagabbak letünk. Egy ember nemcsak annyi életet él, ahány nyelvet beszél, hanem ahány nép kultúráját ismeri. És mi ez alatt a rövid idő alatt egy számunkra eddig ismeretlen kultúrából kaptunk ízelítőt. Nem a sokszor visszatartott mexikói népdal, a La Cucaracha-n, sem pedig Mozart és Bach kórusművein keresztül — hisz ezek csak tolmácsolások voltak, melyeket mi is többé-kevésbé ugyanígy adnánk elő —, hanem cseh, morva, szlovák népdalaikon, táncakon keresztül.

Taine, a híres francia kritikus és esztéta világos szemmel ismeri fel az északi és déli népek lelkiállapotát és kultúrájában mutatkozó különbségeket. Az északi emberek töprengők, mélyebb gondolkodásúak, a lényegre jobban kutatók, misztériumokkal — nyugodt, de sokszor félelmetes titkokkal teljesebbek, mint a déliek, akik felületesebben gondolkodnak, viszont érzékenyebbek a fizikai világ szépségeire és gyorsabb életet élnek, sőt sokszor habzsolnak. Együttessünk és a csehszlovák együttes műsorának különbségein gondolkozva, Taine-nek ez a megállapítása — népi motívumok; síkjába fordítva — kap meg bennünket. Még a táncgyűlés ruháinak színeiben is kiülközik ez: a mieink élénk, vidám színű ruhában táncolnak, míg ők nyugodt, pasztell színű szolnyákban és blúzokban.

Csendes és titkokkal teljes szépségek lebegtek dalaikban és táncjaikban. A hangos, dobogó mulatozás, úgy érzem, távol áll tőlük. Ilyen esetekben, mint például szlovák táncjaikban, dalaikban szövegekké válnak, mint a havasi medvék. Lelkiüket, népi hagyományainak szellemét talán legigazibban a havasi levegő és a hegyi patakok tisztaságával vetekedő kristályszépségű „Szentivánéji tűztánc” fejezte ki.

A Szentiván-éji tűztánc egyik jelenete

A magyar bevezető szöveg a táncal kapcsolatban babonát emlegetett, pedig a babona és hagyomány nem ugyanaz, a babona sötétséget takar, ez a tánc pedig bájjal és ennek kiteljesedett formájával, szépséggel volt tele. A szépség viszont világszerű.

Ennek a táncnak a szépsége azonban rejtettebb, telve titkos mondanivalóval. Szinte olyan, mint egy misztériumjáték. A lányok finom, virágkönnnyű táncal körülférfi az élet és szépség szimbólumát, a tüzet. Szépek akarnak lenni és ez a vágy lassan levetkőzteti róluk a bájos félszűrséget, táncuk vadra fordul, szinte „Nők ünnepévé” válik, csak az arisztophanesi gúny és cinizmus nélkül. Végül megjelenik a Nap, a szépség és erő, az aszsonnyá levés termékeny ígérete és ezt lányiszívük teljes melegével imádják. Az éjszakai felváltja a világszerű, a fekete kötélyek leoldozása után feltűnnek a színes ruhák.

Elfogult vagyok e táncal szemben, mert nagyon tetszik, de azt hiszem ezen, mint lencsén keresztül lehetett legjobban összegyűjteni népi kultúrájuk sugarait, melyek ha nem is égetnek olyan gyorsan, mint a mieink, de mélyebbre hatolnak. Ezen a táncban keresztül éreztem azt, hogy míg az együttes tagjaival folytatott beszélgetéseim során egy művelt, rokonszenves nemzetet ismertem meg, műsorukban megláttam pasztell színű gazdag népi kultúrájukat, mely a magas hegyek üzenetét küldi felénk. Más, mint a miénk, az ő szavaikkal élve, nem olyan temperamentumos, de éppoly gazdag és értékes.

MOZAIKOK

El nem tudtam képzelni, miért ül ki az énekkar arcára a számok előtt hirtelen, és látszólag minden külső ok nélkül olyan széles, szinte nevetésbe forduló mosoly. Az egyik előadásunkon a színlak mögött tartózkodva megállítottam az okot; rendezőjük egy díszlet mögött állva torz képeket vágott feléjük, orrát nyomorgatta, száját két kezével füléig húzta.

Hiába, megmutatkozik, hogy végeredményben a rendezőtől függ a közönség-siker.

BUDAPESTTŐL SZTÁLINVÁROSIG

Nehezek a hangszerek

A Balaton felé

Barátkozás egy sztálinvárosi cirkuszkocsi előtt

A plakát és akiket hirdet

Részlet a műsorból

A BÉKEMOZGALOM ÉS AZ IFJÚSÁG HÍREI

A leszerelési kampány Európa sok országában megkezdődött. Angliában az országos méretű kampány legfőbb célja: az atomfegyver kísérletek és az atomfegyverek gyártásának beszüntetése, a malajföldi, a ciprusi és a kenyai gyarmati háborúk felszámolása. Az angol békeharcosok tanulmányokat szerveznek, kladványokat bocsátanak ki és mozgósítják a közvéleményt, hogy juttassa kifejezésre békeakarátát.

Az osztrák békemozgalmak a közvélemény segítségével igyekeznek elérni, hogy Ausztria képviselője az ENSZ-ben lépjen fel a leszerelés érdekében.

Az osztrák békemozgalmak 600 nagyzetem szakszervezeti bizottságához jeveltek intézték a leszerelésről, ugyanerről a kérdésről számos vitával összekapcsoló gyűlés és filmvetítést rendeznek.

A pekingi kínai népi egyetemen megalakult a diákok tudományos kutató egyesülete. Az előkészítő bizottság beszámolója az eddigi végzett munkáról. Ezt követte az alapszabály elfogadása és a vezetőségi tagok megválasztása. Feladatukat így határozzák meg: elősegíteni a diákok önálló gondolkodását, irányítási tudomány munkájukat.

REJTVÉNYSAROK

1	B	A	2	R	3	4	L	A	5	6	7	8
			9						10	L	I	
		11				12	13		14	D	15	K
16					17			18		19	A	P
20			21								22	A
23		24		25						26	V	A
27				28		29			30	E	A	S
			31		32							
34												R

Vízszintes:

1. Kossuth-díjas író. 8. Kossuth-díjas tanár. 9. A vaj készítésénél keletkezik. 10. Férfinév becézése. 11. Becézett női név (ék. hiba). 12. Bébi köszönet. 14. Március 30-án ilyen konferencia volt. 16. LDA. 17. Sakl... 19. OAP. 20. Majdnem menyasszony. 21. Görög istennő egyik neve. 22. Mint a 12. vízsz. 23. Évi keverve (ék. hiba). 25. Kukoricaraktár keverve. 26. Fejérmeyei járási székhely. 27. Becézett férfinév keverve. 29. Cinka Panna. 30. Ez a kert szerzője. 31. Tengeri emlős. 33. To-

lós angolul. 34. Kossuth-díjas előadóművész.

Függőleges:

1. A szovjet nőfűpus kiváló alakításáért kapott Kossuth-díjat. 2. Szovjetnő egyik köztársaságának fővárosa. 3. O-val hármas. 4. Alpár Olga. 5. Nem rossz! 6. Folyó. 7. Kiváló asztaltenisztes. 11. Tenger. 12. Magyar népviselet. 13. Kerestül-megy. 15. Ilyen növény a kukoricára. 17. Elvetik. 18. Kopasz. 24. Tréfa. 26. Szlovák folyó. 28. Igekövető. 30. Így kezdődik az egzotikus. 32. Személyes név. 33. Kötőszó (ék. hiba).

SPORTHÍREK

Labdarúgó-csapatunk az utóbbi mérkőzéseken jól szerepelt. Az utolsó előtti mérkőzésen az Épületterv csapata ellen 2:1 arányban győztünk. Galgóczi és Batta gólyaival. Az utolsó mérkőzésen 2:0-as félidő után, 2:1 arányban arattuk győzelmét a IX. Kinizsi ellen, amikor Hegedűs és Kovács K. voltak a gólok szerzői.

A Kilián György emlékversenyben szereplő labdarúgó-csapatunk ellenfele, a Színművészeti Főiskola csapata az utolsó mérkőzésen nem jelent meg és így a döntőbe jutottunk.

Első osztályú férfi röplabda-csapatunk utolsó mérkőzésén a Bp. Vasas csapatától 3:0 arányban vereséget szenvedett. A férfi ifjúsági csapat — amelyet a közelmúltban indítottunk — a Csepeli Vasastól és a Péntegyőroktól szenvedett vereséget.

Női csapatunk viszont két nagyszerű győzelmet szerzett: a BAV ellen 3:0, a Gyapjúfőnök ellen pedig 3:1 arányban kerültek ki győztesen.

A Budapest II. osztályban

szereplő férfi kosárlabda-csapat a VI. ker. Bástya ellen 52:37 arányban győzött. A mérkőzésen az Épületterv hatalmas küzdőképességről tettek tanúbizonyságot azzal, hogy a mérkőzés utolsó öt percére kipontozások sorozata miatt csak négyen maradtak a pályán. Ekkor négy pontos előnyünk volt. Az utolsó öt percben jól taktikával párosuló küzdelemmel a csapat 15 pontos előnnyel fejezte be a mérkőzést.

A legutóbbi mérkőzésünkön viszont a Bp. Vasas együttesétől 13 pontos vereséget szenvedtek.

A második csapat a Mezőgép ellen 45:41 arányban győzött.

A női kosárlabda-csapat a Jogi-kar ellen 41:24 arányú győzelmet aratott az Óbudai Hajógyár ellen játék nélkül megszerezte a két pontot, a V. Vertessz-től pedig 55:26 arányban vereséget szenvedett.

Nagy sikerrel szerepeltek atlétáink a IX. kerületi mezői futóversenyben. Az egyéni számokban egy Kinizsi-versenyző után, Pintér a második helyen végzett 9:20,0 mp-s idővel. A továbbiakban Orbán a negyedik, Flascha az ötödik, Minár-

csik pedig a hatodik helyen végtek. A csapatversenyben magasan az első helyet szerezték meg és ezzel tovább jutottak, indulni fognak a budapesti mezői futóbajnokságon.

Kézilabda-csapatunk Mészáros — Velencsér, Zádor, Sztupák — Gecsey, Fülöp, Nagy. Csere: Bona összeállításban a VL. Május 1 ellen 13:10, a Kéziműipari Vállalat ellen pedig 17:13 arányban győzött. Mindkét mérkőzésen nagyszerűen játszott a csapat, különösen Mészáros, Sztupák és Zádor játszott jól.

KÖZGAZDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem párt- és DISZ-bizottságának, egyetemi tanácsának és szakszervezeti bizottságának lapja. Szerkesztő: a szerkesztőbizottság. Feltöltés szerkesztő: Káplár József. Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8. I. emelet 111. Telefon: 186—850/197-es mellék. Kladja: a Budapesti Lapkiadó Vállalat Budapest, VIII., Blaha Lujza tér 3. Szikra Lapnyomda, Budapest, VIII., Róck Szilárd u.6. Feltöltés vezető: Kulcsár Mihály